

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/20/2020
Identifikačné číslo spisu: 8018200374
Dátum vydania rozhodnutia: 28.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8018200374.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie Vlč, so sídlom Tulčík 310, 082 13 Tulčík, IČO: 31 303 862, právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom kancelárie Štúrova 20, 042 83 Košice, proti žalovanému: Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej správy ochrany prírody, so sídlom Námestie Ľ. Štúra 1, 812 35 Bratislava, za účasti spol. Lesopoľnohospodársky majetok Ulič, štátny podnik, so sídlom Ulič 96, 067 67 Ulič, IČO: 00 492 531, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2249/2018-6.3 z 9. apríla 2018, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/52/2018-108 z 26. februára 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačné konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešov (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 5S/52/2018-108 z 26. februára 2020 podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c), písm. d) a písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej správy ochrany prírody č. 2249/2018-6.3 z 9. apríla 2018 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor starostlivosti o životné prostredie č.j.: OU-PO-OSZP1-2017/042042-8/KM-R z 10. novembra 2017 a vec vrátil Okresnému úradu Prešov, odboru starostlivosti o životné prostredie, na ďalšie konanie. Súčasne priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov konania.

2. Proti rozhodnutiu správneho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenie veci, a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca, ako aj ďalší účastník, svoje právo nevyužili a ku kasačnej sťažnosti žalovaného sa v správnom súdom stanovenej lehote nevyjadrili.
4. Písomným podaním z 8. septembra 2020, doručeným Najvyššiemu súdu SR 1. októbra 2020, vzal sťažovateľ kasačnú sťažnosť v celom rozsahu späť a žiadal, aby kasačný súd konanie zastavil.
5. Podľa § 460 S.s.p. kasačný súd uznesením zastaví konanie, ak došlo k späťvzatiu kasačnej sťažnosti.
6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a dospel k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľ - žalovaný, vzal účinne kasačnú sťažnosť v celom rozsahu späť, bolo potrebné konanie o kasačnej sťažnosti podľa § 460 S.s.p. zastaviť .
7. Kasačný súd sa potom nemohol zaoberať dôvodmi kasačnej sťažnosti, ani obsahom napadnutého rozhodnutia správneho súdu, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu, a preto nebolo možné kasačnú sťažnosť vecne prejednať a rozhodnúť o nej.
8. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 S.s.p. k § 170 písm. b) S.s.p. per analogiam tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, keďže konanie o kasačnej sťažnosti bolo zastavené. Vzhľadom na nečinnosť žalobcu a ďalšieho účastníka v kasačnom konaní nebol dôvod na postup podľa § 171 ods. 1 S.s.p..
9. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.